

Det er straks meget mere besynderligt, at SF er det.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Jeg har prøvet at sige, at en af grundene til, at vi ikke er med i den aftale, er finanslovbindingerne, som Venstre og De Konservative er gået ind i. Der ligger de 2 mia. kr., som mere eller mindre har bundet og bastet Venstre og De Konservative på arme og ben til denne reform, for de skulle jo udmønte de 2 mia. kr. Det var måske hr. Anders Fogh Rasmussen, der var lidt for ivrig efter at komme med i et finanslovsforlig på den måde.

Med hensyn til det dér med rabundus sagde jeg udtrykkeligt, at kraftværkerne udvikler teknologien, fordi de har haft overskud til at kunne gøre det, og det kan kraftværkerne så ikke gøre, hvis de går rabundus. Det var dér, den lå. Jeg har ikke talt om et firma, der gik rabundus.

Jeg tror ikke, der var mere. Ellers må man spørge en gang til. Jo, det var fru Dorit Myltoft med hensyn til skatten, og at vi var bekymret for skatten. Ja, det er vi, for det bliver jo betalt det samme i skat. Eller gør der ikke? Falder skatten med det, som bliver lagt på elregningen? Det vil jeg da meget gerne høre. Så skal skatten falde med 305 mio. kr. i år og med op til 1 mia. kr. til næste år, eller hvor meget det er, det skal indbringe. Det har jeg her. Så skal den falde med 1 mia. kr. til næste år, fordi tilskud til vedvarende energi bliver pålagt elregningen, det ved fru Myltoft, og de bliver ikke tilbagebetalt af statskassen. Ergo er det en ekstra regning.

Ebbe Kalnæs (CD):

Når CD ikke er med i det samlede forlig om en elreform, skyldes det jo det, der for os er de forkætrede lokale CO₂-kvoter på de velfungerende danske elværker.

De dele af forliget, der er til første behandling, som vedrører opfyldelsen af de aftaler, der er indeholdt i finansloven, skal der ikke herske tvivl om at CD støtter. Vi har part og del i finansloven, og vi vil selvfølgelig altid være parat til at opfylde den finansiering, der selvfølgelig ligger dér.

Der er ting, som har været vigtige for os under den her proces, hvis vi sådan skal tale om lyspunkter og sejre osv. Det er jo sådan, at det for nogle måneder siden ikke var muligt bredt i det her Folketing at få en fælles forståelse for, at

al form for infrastruktur, rørledninger, net osv., skulle holdes totalt neutralt, at det var en forudsætning for en liberalisering, og ikke et nyt monopol, at man sikrede, at ikke nogen kunne overtage eller købe net med forbrugerne hængende ude i den anden ende.

Det har for CD i mange år været et ganske væsentligt punkt, som vi aldrig tidligere har kunnet få så klare meldinger på, som vi har i dag. Det glæder jeg mig over, for det er en bred, klar melding i hele det politiske danske spekter, og det er en ganske væsentlig ting, når vi er i gang med de øvelser, vi er i gang med nu.

Men dog må vi sige, som vi har sagt tidligere: Der er ingen mening i at pålægge danske elværker nogle begrænsninger, der gør, at de kan risikere at stå stille, mens et marked køber strøm fra andre elværker, der sviner langt mere. Det at få regeringen og venstrefløjen til at se miljøpolitikken i den bredere sammenhæng har været vanskeligt under de her forhandlinger, også så vanskeligt, at det ikke var muligt at ændre på det.

Det åbne marked, liberaliseringen, jamen åbningen i markedet og de virkninger, der kan være af det, er vi ganske enige i. Selvfølgelig er det EU-direktiv af 19. december 1996, der ligesom er inspirationskilden til at komme i gang, men vi er enige i det. Jeg vil gerne understrege, at det at holde de ideologiske faner så højt i markedsåbningen, at man indimellem glemmer noget af funktionsdygtigheden i den her sammenhæng, kan godt bekymre os lidt.

Der bliver talt meget ideologisk bragesnak i den her sammenhæng. Vi må indrømme, at den her sektor bliver åbnet og liberaliseret på en række områder. Vi er glade for de hjørner af det, som giver en konkurrence, der giver en effektivitet, der sørger for, at der ikke er nogle små kongedømmer, der sidder og holder fast på et system, som er for dyrt. Men meget store dele af den her sektor er rent faktisk ret stærkt reguleret, og det vil de fortsat være. Det tror jeg på mange måder også fortsat er nødvendigt. Der vil så være hjørner af det, hvor jeg nok synes, der reguleres mere, end det er rimeligt, og det går ud over funktionsdygtigheden.

Vægtningen af udgifterne i den øvelse her, altså distributionsudgifter osv. og afgifter på rør og ledninger og den slags, når man taler om de her ting, er væsentlig. Jeg vil gerne sige til dem, som taler meget om, at nu skal de stakels forbrugere betale, og industrien skal ikke betale, at det for mig at se er noget utroligt vrøvl.